

Self – Care behavior of the elderly in Esan rural Communities : Case Study

พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุในชุมชนชนบทอีสาน : กรณีศึกษา

Witat Janposri (วิทัศน์ จันทร์โพธิ์ศรี) 1, Kingkaew Kethowit (กิ่งแก้ว เกษโกวิท) 2, Prasert Thavondunstid (ประเสริฐ ถาวรดุลย์สถิตย์) 3

Article Option

- Extract
- Fulltext
- PDF File

Another articles
in this topic collection

[<More>](#)

This article is under
this collection.

ABSTRACT

The objective of this research was to study the elderly self – care patterns and factors both in normal and illness conditions including behavior patterns, determine factors, similarities. Differences between the studied villages. Selection of the studied villages was conducted by purposively sampling of 2 villages in Kosumpisai district of Mahasarakham province which were Yang Noi village, 165 households, and Nong Sim village, 152 households. Data collection was performed in 1992 by using the participant observation method, key informant interview, and in - depth interview.

Results indicated that the elderly self – care patterns in illness conditions of 2 villages were similar. The symptomatic treatment and care of those illnesses based on self diagnosis were self provided. They would ignore the care if the symptoms were assessed to be neglectable. If the symptoms persisted, they would buy some medicine from drug stores without prescription. If not recovered, they would go to the village health office. Hospital or private clinic. It was also found that the self – care behavior patterns of the elderly with normal condition in Yang Noi village had more knowledge of health practices and food consumption for a better physical fitness than those in Nong Sim village. The factors determining the self – care patterns both in normal and illness condition of the elderly from the two villages included the learning experiences, belief, value and influences of modern medicine. Results also indicated that factors resulted in a better self – care behavior of the elderly in Nong Sim village other than Yang Noi were the shorter distance to urban community and the level of village developments.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแบบแผนและปัจจัยในการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุ ทั้งในสภาวะปกติและเจ็บป่วย รวมทั้งเปรียบเทียบแบบแผนพฤติกรรม และปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดข้อเหมือนและแตกต่างระหว่างหมู่บ้านที่ศึกษา หมู่บ้านที่ศึกษานี้ทำการเลือกหมู่บ้านแบบเจาะจงในเขตอำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่บ้านยางน้อยซึ่งมีครัวเรือน 165 หลังคาเรือน การเก็บรวบรวมข้อมูลในปี 2535 ทำโดยการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมกับการสัมภาษณ์บุคคลสำคัญ และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

ผลของการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุในสภาวะเจ็บป่วยทั้ง 2 หมู่บ้านจะเหมือนกันและรักษาพยาบาลตามอาการที่ตนเองเป็นผู้ประเมิน ถ้าหากเจ็บป่วยไม่มากจะปล่อยให้หายเองถ้าหากยังไม่หายจะซื้อยารับประทาน และถ้าไม่หายจะไปรักษาที่สถานอนามัย หรือโรงพยาบาล หรือคลินิก ในด้านแบบแผนพฤติกรรมการดูแลสุขภาพ ตนเองในสภาวะปกติผู้สูงอายุในหมู่บ้านยางน้อย จะวิธีปฏิบัติตนและการบริโภคอาหารเพื่อให้ร่างกายแข็งแรงดีกว่าผู้สูงอายุในหมู่บ้านหนองลิ้ม สำหรับปัจจัยที่กำหนดรูปแบบการดูแลสุขภาพตนเองทั้งในสภาวะปกติ และสภาวะ เจ็บป่วยของผู้สูงอายุทั้ง 2 หมู่บ้านได้แก่ ประสบการณ์ การเรียนรู้ ความเชื่อ ค่านิยม และอิทธิพลของการแพทย์แผนใหม่ ผลการศึกษายังได้ชี้ให้เห็นว่าปัจจัยที่ทำให้พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของผู้สูงอายุแตกต่างกัน ได้แก่ ความใกล้ชิดชุมชนเมืองและระดับการพัฒนาของหมู่บ้านยางน้อยดีกว่าหมู่บ้านหนองลิ้ม